

Den lilla koltrasten

Av

Seppo Myllylä

Vägen sträckte sig förbi en pappersmassa fabrik, tusentals stockar och stora flisberg. Den fortsatte över ett rostigt järnvägsspår, förbi ett vassbevuxet tre meter brett dike som var fylld med grumlig och grönaktigt vatten. Vägen vek av åt höger förbi några gröna lövträd uppför en liten backe. Högst uppe på backen åt höger öppnade sig en åker fram. Och på vänstra sidan följdes villor åt ända fram till en sluttning där åkern tog slut vid ett rött hus med grusgård och en stor bod.

I det huset levde en svensk man med sin utländska kvinna. Mannen hade en del gråa slingor i hans svarta hår. Han var storväxt och kvinnan, liten, spröd och skygg. Hon hade kolsvart hår och man såg att hon kom från ett land i Asien. Mannen kom hem och hans bruna ögon flammade upp när han upptäckte att hans fru inte hade satt på potatisen. Mannen sa några nedsättande ord åt sin fru på engelska. Kvinnan fick då bråttom med att skala potatisen. Det roade honom.

Mannen var sällan hemma. När han var det så sa de inte mycket till varandra. Även när mannen hade gjort sitt behov med kvinnan var de tysta. Inga ömma ord byttes. När mannen var borta på en resa satt hustrun för det mesta och stickade på något. Mannen hade förbjudit henne att ta kontakt med grannarna. Det enda sällskap hon hade var en vingskadad koltrast i en bur som hon vårdade. Ja, fågeln var ju frisk sedan länge, men hon ville inte vara ensam. Hon hade hittat den ute på gården. Lite dåligt samvete hade hon att hon höll koltrasten fången. Det var så hon kände sig själv. Och hon drömde om att fly.

En dag när mannen svängde in sin Volvo uppför backen vid lövträden höll han på att köra på en kvinna med en väska. Han svor åt kvinnan som dolde sitt ansikte med en grå slöja. Kvinnan sträckte på sin ena hand och spretade med två fingrar och väste fram någon konstig ramsa på ett språk som mannen inte förstod. Sedan försvann kvinnan mot villorna som kantade vägen på andra sidan åkern. Mannen svor och hoppade ur bilen och försökte få fatt på kvinnan, men hon var spårlöst borta. Han knöt näven, hukade sig och slog näven på ena benet. Mannen tyckte inte om när någon sa nåt som han inte förstod. Djävla utlänningar sa han och svor på att kvinnan skulle få en hurring när han fick tag i henne. Han hoppade in i bilen igen och körde en runda i hopp att hitta kvinnan men det var lönlöst för hon var borta. Det förargade mannen att tid hade gått till spillo för att leta reda på kvinnan och han undrade i vilket hus hon hade slunkit in. Det måste ha varit nära något hus från hans eget, tänkte mannen, annars skulle jag ha fått fast henne.

Väl hemma träffade han sin unga fru som hade lagt på kastrullen med vatten för att koka potatis. Men han var inte nöjd med att middagen inte var klar och han tog tag i hennes hår så att kvinnan kastade huvudet bakåt och sedan släppte han taget genom att stöta ifrån henne. Hon undvek den kokande kastrullen med mer tur en smidighet. Kvinnan andades tungt och stödde sig med händerna på diskbänken och hon strök varsamt bort en hårslinga som hamnat

framför ansiktet. Hon såg att dörren till garderoben där mannens resväskor var låg öppen och hon stängde försiktigt dörren med ena foten. Mellan kvinna och man sades inte ett ord.

Mannen var irriterad över kvinnan med sjalen och väskan. Vem var hon? Dag efter dag vandrade han omkring i villasamhället i hopp om att träffa på henne. Hon ska nog få när jag får tag i henne, tänkte han. Han kände doften från det grillade köttet och fäste blicken på varifrån lukten kom ifrån. En ung kvinna och en man höll på att grilla fläsk- och köttben på trädgården till deras hus. Köttet fräste och spred doft och rök ut på gatan. Han stannade och såg på paret som inte låtsades om honom. Mannen fick något slugt i blicken. Och han sa till kvinnan att om fläsket inte räckte så kunde hon ta sitt eget fläsk på skinkan. Paret tittade på honom med sårade blickar. Mannen skrattade åt sin elaka lustighet och gick sin väg. En kvinna och granne till paret hade tittat på. Hon ropade åt sin man som krattade gården att nu hade han gjort det igen. Hon syftade på mannens elaka utspel.

Mannen gick vidare och han avskydde den gamla damen som sakta gick med sin rollator över vägen. En liten pojke hade förlorat en bit av sin arm och mannen häcklade den lilla pojken för dennes lilla stump till arm. Pojken skyndade sig skyggt förbi mannen och dolde sin friska hand för ansiktet. Mannen spottade och fräste efter det lesbiska paret när de möttes. Och han skrattade till när han såg paret sårade blickar. Den här rundan på gatorna hade mannen gjort många gånger. Och hatet mot mannen låg som ett tätt gasmoln i villasamhället. Mannen visste om det och det var så han ville ha det. Han njöt och enligt honom var alla i villasamhället dumma.

Mannen hade inte alltid varit en sån där som gillade att driva med folk. När han var liten plågades han av att hans mor stack med en ny man. Hon lämnade hans pappa och honom när han var tolv år gammal. Pappans bitterhet för kvinnor gjorde sonen skygg och när pappan begick självmord och han fick klara sig själv från arton års ålder tog han över sin bitterhet till kvinnor från sin far.

På skolan hade hans kvinnliga lärare gycklat honom för hans retorik om kvinnor hade sina svagheter som de kvinnliga lärarna givetvis tog vara på. De manliga lärarna försökte tala förnuft med honom men inget bet. Han hade inga vänner och det blev inte bättre av att han var otrevlig.

Mannen satsade på att bli en försäljare och gjorde några framgångsrika skalbolagsaffärer. Han föraktade de dumbommar som blev blåsta av honom och som trodde på ett manipulerat leende och inte kollade upp honom om han hade näringsförbud. Vilket han också hade. Men med sitt vägvinnande lögnaktiga leende lyckades han trola fram förtroende hos företagsägare och köpa upp firmor och länsa dessas tillgångar.

Mannen såg ner på kvinnor, men konstigt nog var han en kvinnokarl. Det var svårt att förstå varför en så ond man kunde få kvinnor att bli knäsvaga och kära i honom. Men han hade lärt sig att dupera, för han såg det som en sport att lura intet ont anande snälla människor. Och han visste hur en illusion byggdes. Mannen hade övat mycket på att bete sig självsäkert och han klädde sig i stiliga kläder och hade lärt sig att tala väl. Det gick hem i de flesta läger där stil var viktigt. Det hade mannen lärt sig när han på offentliga platser hade tjuvlyssnat på kvinnors sätt att bygga omdömen om män. Och visst fick han stora framgångar med kärleken. Men det vad han aldrig lyckades med var att göra kvinnorna till undergivna och stanna och sköta hemmet. De ville jobba och han tröttnade på dem och krossade sina kvinnors hjärtan med att

bryta förhållandena. Han hann med ett trettiotal kvinnor innan han fick idén att skaffa sig en kvinna från ett annat land.

Och han hittade sin fru i en tidlös och fattig byhåla i Thailand. Hon var bara 21 år då och hon var mörkhårig med vackra runda kinder och mörka varma ögon. Den unga kvinnan jobbade som frisör i hemlandet och var populär för sitt fina sätt att hantera sina kunder och deras hår. Mannen och kvinnan träffades på en dans. Det dröjde inte länge innan mannen hade bedyrat den unga kvinnan sin kärlek och byggt ett drömslott åt henne om ett bättre liv i Sverige.

Mannen och den unga flickan gifte sig. Väl hemma i stugan blev hon varse om sin mans ondska. Hon protesterade och grälade med sin make när hon förbjöds att arbeta som frisör. Men kvinnan slutade med det när hon åkte på stryk. Hon kunde inte mannens hemspråk och visste inte var hon skulle kunna få hjälp mot sin man. Det var inget hon kunde göra, tänkte hon och lärde sig att sänka sitt huvud varje gång som mannen tilltalade henne.

Mannen kunde inte glömma kvinnan som hade pekat med sina fingrar mot honom och sagt något till honom. Och hans hat hade växt så mycket att han önskade kvinnan en plågsam död. En dag kom han körande längs åkervägen hemåt. Han körde i alltför hög fart med sin bil och en lastbil följde efter honom. Han såg kvinnan med den grå sjalen och väskan på andra sidan vägen. Utan att tänka sig för bromsade han in bilen så det stänkte upp grus och ett par svarta däckavtryck bildades i asfalten. Lastbilschauffören han inte bromsa och körde upp med sina stora däck på bilens baklucka och sedan på biltaket som mosades. Lastbilen välte därefter åt sidan bredvid Volvon.

Kvinnan klev sakta fram och såg på mannens missformade huvud under det tillbucklade plåttaket. Hon skakade på huvudet och gick sakta tillbaks upp mot huset vid slutet av åkern.

Kvinnan ställde väskan i hallen och tog av sig den gråa sjalen och tittade sig i spegeln. Hon gick fram till fågelburen och tog varsamt fram koltrasten och släppte ut den i friheten. Och kvinnan log när hon hörde fågeln sjunga åt henne på andra sidan åkern.

Människor hade alla samlat sig utanför järnstängslet till den lilla kyrkogården. De tittade förundrat på den vackra unga kvinnan och kunde inte förstå hur en ond man som han hade fått tag i en sådan skönhet. Snart lärde sig änkan mannens språk och hon blev bekant med de boende i villasamhället genom sin frisörsalong som alla lärde sig att uppskatta kvinnan. Och de frågade henne hur det hade gått till när mannen hade lyckats med att övertala henne att gifta sig med honom. Hon svarade aldrig på den frågan.

